

Franckesche Stiftungen zu Halle

Knijžka / genž w sobě obsahuge Deset Artykulůw / sebraná z slow Nařizzenij Wečeře Páně / a z swědectwj Swatého Pawla / též y Swatých Otcůw / o ...

Slovacius, Václav

Praha, 1590

Artykul Desáty

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:obv:ha33-1-228923

o nehodném vžiwání Těla a 140.

Krwe Páně.

pag. 64. it. *Dispo. v. 2. 4.*

Art. Desáry: t. 2. 4.

O Wjře a bludném b-
cení Sakramentárů /
o Weteri Páně / a kterak
tomu bludnému gich b-
cení pobožný Křestian z
Zákona a z Swedectwí
Božího odpýrati má.

A Cžkoliw Sakramentáři / a
gegich následownícy, hru-
bě křičí / sřezugýce sobě, žeby se
jim křwda činila / když se na ně

G iij pras

147

prawi/že newěří aby Tělo a krew
Krystowa měla býti w swátosti
Wečeře: a za tu příčinu, aby
se očistili / a žalobu nassý s sebe
swedli / činí tak jako někdy Ari-
rius Kacyř / kterýžto ač po swe
straně měl newětšý díl z Sta-
wu, prwního y druhého/ y kní-
žat / a tudy mnoho Obcý nařa-
zyl/ wssak proto pobožný Cýsař
Kžymstý, Konstantýn weliký/
nemoha trpěti tak welikého ge-
ho bludu/a popůráný Božstwí
Krysta PANA / poručil gey z
swých Zemí, aby Excommunis

May.

245

250.

12

24. *Exhib.*

4th July

24. 6

1880

...

4-21

...

sy/ anebo wyznání Wjry w těch
 slowjch/ w yačých Cýrkwe swa
 té wyznávali Wjru prawau/ a
 tu Konffesý podaw C. Kon
 stantýnowi, Přisáhan stwrdil:
 Nebo gsane od Cýsaře zeptán/
 Takli wěrj / yať w té Konffes
 sy napsal/ přisáhl, že ginať newčo
 řj/ než yať swau vlastnj rukau
 tu Konffesý sepsaw wyznawa.
 Když se ho potom geho společ
 njcy zeptali/ pročby wjru swau
 před Cýsařem zapřel/ a cyžý wy
 znal: spořogil ge těmi slowy/ že
 geřt nemjnil tu wjru, kteráž by
 la sepsaná w Konffesý podané/
 ale že mjnil, a Přisáhan swau
 stwrdil tu wjru/ kterauž měl se
 psanau w Knjžce za nádry s se
 bau. Kterýmž spůsobem oštras
 baw/ a yaťo z wjry wywedw. a

G iij otkas

143

o křamaw Tysare pobožné/mno
hem hůřegj Cyrķew roztrhowal
a hubil. nežli kdy prwé. Tak y
Sakramentári delagů nym/wy
znawsse prwé Knihami swými/
ķterěz y na prodag na Jarmarky
a na Trhy po wšem Křestianst
wu rozeslali/Jakýby smysl o wes
čeri Páně měli a zastáwali/ z to
ho gsauce winěni. že neoprůmně
s Křassfem Páně zacházegů/ a
słowa tehož Křassftu mēnů/ y
Křysta Pána w nich zlehčugů/
yako by ni kdá Těla a Křwe swé
nepřipowůdal. a nerozdáwal w
té Swátosti: giž nynů rádiby
to wymluwili, a sebe očistili.
Sepsali tehdy gich Věcdlnůcy
Konfessy w těch słowůch/yato
y my wedlé Křassftu Páně wys
znáwáme: nebo takowa saugich
słowa/

slova/ že Srdcem wěřiti a vsťy
 wyznáwati očí/ že ten Chléb we-
 čere Páně gest Tělo Pána Gezu
 Krysta/ kterěz gť za nás na smrt
 wydáno: a tyž Kalich neb Wijn
 no w něm/ že gť krew Pána Kry-
 sta/ kteráž gest za nás wylita na
 odpustěni hříchůw. Al o Těle a
Krwi Páně/ že nemůžez rozuměno
 býti. o yakém giném/ nežli o tom
 vlastním pravém Krystowu/
 kterěz gť na Kříži powěsyti dal/
 a o Krwi/ kterauž gest střědre z
 Těla swěho wyléwal / a že Pán
 giného přirozeneho Těla a Krwe
 neměl. Takowá slova a wyzs-
 nání/ kdoby řekl aby měly býti
 neprawá a sfalessná/ a aby ti Sa-
 kramentáři neměli mýti pravé-
 ho Naboženstwů w Artykuli o
 Wečeři Páně. Nebo ta slova/
 G v ktes

podmo-
 dne wyzs-
 nání Sa-
 kramen-
 tářůw ne-
 řekých.

145

kterých wssychni Sakramentá-
 ři giž následují / svědčí světle že
 w Swátosti gest prawé Tělo a
 Krew Krystowa / a ne jiné Tělo,
 než kteréž gest zrazeno bylo / a ne
 jiná Krew, než která byla wylita.
 Protož když chtějí toho sáliti,
 a nás odbyti / abychom onich to-
 ho nesineysleli / aby přitomno-
 sti Těla a Krew Páně w Swáto-
 sti popůrati měli / tehdy vřazují
 nám na swau Konfessy / yako y
 Arrys Cýsaři Konstantynowi
 dodawssy sepsanau Konfessy /
 opatrně gey ošťrabal : A takž
 tím sylnějším ten swuog Blud w
 sweych, y ginde rozšýřil / gesto
 byla wssem geho Konfessy w
 podezřenij / A skutek vřázal / že gť
 Bludu nepřestal / ale sylnějším gey
 stawěl. A takž nebožý Stawo-
 wé

pag.
 141
 legl.
 B

wé byli hanebné zmeyleni. Tak
y tito Sakramentáři/ opatrně
ta slova w swém wyznánij po-
ložiwšše/ lidem prostým/ a lšti y
podvodu gich neznagujcým / k
snadněgššymu gich oklamánij ge
podáwagų : pod tijn pať bludy
hanebné/ gichž se nasfali z Kněh
swých wůdcůw/ mezy rownými
sobě w smyslu rozšýwagų/ a roz-
djlne weytlady. tēm slowům gež
wyznali dáwagų. Což aby znáš
mēgššý wšsem pobožným bylo/
tu omýlnau wýru. a bludné včes-
nj těch Sakramentárůw/ giž od
Sedmdesáti let neywýce, zrost
beraucý/ a neopatrné lidi nakažu-
gųcý/ tuto pořád vřázi/ a odpor
proti nim z slova Božího. k o-
braně pobožným položjm.

Undřeg zagistě Karolstad/ o-
kolo

147

Bludka
rolistadů,

1222

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

1161

Kolo Leta od narozenj Syna Bo

zjho 1524. powstaw/slowa o v

stanowenij té Wecere takto wy

kladal/ že gest Pán řekl: Chléb

tento geyž w rukau držím gezte;

ale potom že vřázaw na swé Tě

lo, řekl: Toto gest/ to gest, tuto

sedj Tělo mé, při tomto stole/ E

rež za was wydáno bude. Ktes

rýžto weyklad za bludný od suzu

ge se řeči S^o Pawla/ genž mjm

giné Ewangelisty/ ta slova pás

ně takto klade: ἴστο μὲν ἐσὶ το σωμα.

Hoc meum est Corpus, Toto

mé gest Tělo. Což ne proto vci

nil/ yaťoby smysl těch slow roz

dílňý od Ewangelistůw kladl/

ale aby yaťo prstem vřázal/ že tu

Pán dáwa k vžijwánij swé přis

rozené Tělo/ s Pány Marye wza

té/ a za hříchů naše na Oltári

non fallit; multos frūje

Speciosa sefellit glas

Odpor
témuž
Bludn.Vete
rež. 4.

Xenit

Te X

tus

non

fallit;

multos

frūje

Speciosa

sefellit

glas

velut embryo matris in alio

krůže obětované. Tak y S. Luk
 kass o druhé částce té večere wy
 swědčil: Tento gest Kalich Nro
 wy Zaton
 mjm spůsot
 obsahující
 Czehož při
 Kalich kte
 chceš aby
 to řeči giž
 neysprostěg
 se tu nemini
 w nj obsahu
 ginenem K
 tjm co se w
 ho pige/ tak
 sta Pána/ za
 šťastný hrůt

Agallw
 an 6. 1726
 Jehova vivit
 et regnat

vi: Kdež nes
 y. nápoj ten
 ný Nápoj.
 řeči Páně:
 al Otec/ nes
 Z kterěz
 ožný / y ten
 ati mřize / že
 ale to co se
 ož y Lukášs
 mýnij / že s
 huge / a z ně
 Krew Kry
 ita na odpu
 at podobně

Jan 13B

S. Chryzostom slow S° Pa
 wla: Tento gē Kalich nové swē
 dectwij w mé krwi: ten smysl kla
 de:

Dei verbo ni-
 tere, tutus eris.

...g...g...g...

Speciosa fessit glas.

křijze obětované. Tak y S. Luk
 káas o druhé částce té večere wy
 svědčil: Tento gest Kalich Nos
 wy žáton w mé krwi: Kdež nes
 mímj spůsob vladoby, nápoj ten
 obsahující/ ale samý vlápoj.
 Cžehož příklad w té řeči Páně: Jan 13B
 Kalich kterýž mi dal Otec/ nes
 chceš abych gey pil. // Z kteréž
 to řeči giž každý pobožný / y ten
 neysprostějšý poznati mŕže / že
 se tu nemíní vladoba/ ale to co se
 w nj obsahuje. Protož y Lukáš
 ginenem Kalicha to mŕnŕ / že s
 tjm co se w něm obsahuje/ a z ně
 ho pige/ také se pige y krew Kry
 sta Pána/ za nás wylita na odpu
 štění hříchůw. Tak podobně
 S. Chryzostom slow S° Pa
 wla: Tento gť Kalich nové swē
 dectwŕ w mé krwi: ten smysl kŕla
 : *Verbo ni de:*

tere, tutus eris.

149.

de: Co gest w Kalichu/ to gest co
z bohu geho teſlo/ a my toho sine
aucaſtni včiněni. Sem přináſ

pay

149

1. Kor. 10

ležegů y giná ſlowa S^o Pawla/
potupugjcy ten bludný weyklad

Karolſtadůw: Kalich požehná
nj, kterémuž dobrořečjme/ wſſať

ſpolečnost křwe Kryſtowy gest/
a Chleb kterýž lámeme / wſſať

ſpolečnost Těla Páně gest. W
kterěžto řeči doſti ſwětle to po

twrzuje/ že při vžjwánj te ſwá
roſti/ w Chlebě tělo/ a w Wíně

ſjw

ſjw

ſjw

ſjw

ſjw

ſjw

ſjw

křew Pána Gezu Kryſta ſe po
dáwa. Potom hned po něm

Koſu naſtáwagjcy^o Woldřich
Cwingl/ ſlužebnj křwe Ty

guryňſké/ poznaw kterať mnozý
ſe hrozý přjliſ prudčěho a ne

ſmyſlněho weykladu ſlow We
čere Páně/ kterýž Karolſtadyus

Carlſtad^o Cwingl^o činil/
w

1. Konſ^o W. 6. 157.

1. Konſ^o W. 6. 157.

1. Konſ^o W. 6. 157.

činil / lahodněgšým a gemněgšým způsobem wzał před sebe slo wo (Gest) Což že newlastně má se rozuměti včil / wýkládage gey strze slowo : Wyznamenáwá.

Blud
Ewings
gliuw.

Tať aby ten smysl byl: Toto wy znamenáwá mé Tělo. Potwzru ge pať ten swůg weyklad a blud tům Půsmem: Pole gest tento swět / to gest. Pole wyznamenáwá tento swět: Semeno gť slo wo Božij / totiž, to semeno wy znamenáwá slowo Božij. Ale kdyby ten geho weyklad praw diwý měl býti / tehdyby wssyč ni Kacyři taťowým způsobem blu dy swé zastůrati mohli: Arryus by taťe mohl řůcy: Krystus gť Synem Božijm / totižto, že wy znamenáwá syna Božjho: Kry stus gest synem Marye Panny / totiž

Zyri
glius
erion
furo
pale
lo in
om
stat.

bléowots
ce bluous
Ewinglé
owa.

pag.
141.
etc.

totizto, že toliko wyznamenáwá
 Syna Marye Panny. Po-
 hleďte co ten strassliwý weyklad
 Cwingliůw s sebu přinássý/geyž
 též S. Pawel swětle sstrassuge/
 řka: Kdo gj a pige nehodně/od-
 1 Kor. 11.
 sauzený sobě gý a pige / nerozsus-
 zuge Těla Páně. Gle, ne znaměs-
 ný / ale praweho Těla / a prawě
 frwe / gímž gsau winni nehodně
 vžýwagýcy. Toho Cwins-
 glia Blud, Oecolampadius obecne
 Blud
 Oecolampadius
 padaw.
 na kázanjch stwrzowal / a na gme-
 no, Tělo / weyklad takowý činil/
 aby snážegý gey w srdce lidská
 wtořenil / chytře welmi a krásně
 to před sebe bral / že totiž, nemá se
 rozuměti o prawém Těle / ale o
 podobenstwu nepřítomného tě-
 la: tak aby smysl byl / To gť po-
 dobenstwu / znamený / w kázanj /
 přis

152.
přirovnání/ a Pečet mého Tě-
la/ sfigúrské/ Swátostné/ anebo
Tělo duchowní. Czemuž kdyby
se w Cyrkwi můjko dáti mělo/
tehdyby také Manicheum Ka-
cyrů hanebným se dopustiti mu-
selo/ aby Pána Krysta/ kterýž gē
pravý Bůh a Czlowěk/ za Du-
cha zlého, wkazugýcyho se, měli:
a takby ten Blud giney škodlis
wégssy splodil. Než jako Mani-
chæus bláznil, žeby Pán Kry-
stus neměl Těla hmotného/ a on
že na Kříži za nás obětován ne-
mí/ ale giny na geho místě: Tak
tito Sektáři s nim, jako s Ot-
cem swým pod gedním Prostěs
radlem leží/ a bludu toho na wěs-
ty se odepřítí nemohau. Nebo
nebudeli nám prawé a gisté Tělo
Pána našeho Gezu Krysta přis-

3lé 01
wotce
Bludu
Wekolá
padiowa

152.
46
Leq.
152.

5 toms

153.

p. 172.

Ag. 140.

L. 12.

q. 10.

l. 12.

fol. 12.

fol. 12.

fol. 12.

Odpoť
Bludu
Oetolās
padia.

tomné/a w swátostech podáwa-
né/ ale toliko sfigurné, a připo-
dobněné/ tehdy sfigurné Tělo a
sfigurná Krew / a ne prawá. za
nás obětována a prolévána gť.
A protož my nebožý lidé/ w hří-
šých a w hněwě Božím, pod zlo-
řečením Zákona/ y pod mocý dá-
bla zůstati/ a tať na wěky profla-
ti býti bychom musyli. Ale tomu
geho sfalessnému smyslu sám mi-
lý Syn Boží odepřel/ kdýž řekl:
Toto gť Tělo mé. Což hned sám
wyswětliti ráčil/ že Tělo ne sfi-
gurní, neš obrazní/ ale podstat-
né/ a kterěz z Marye Pány wzal/
o němž dý: Kterěz za wás zraze-
no bude / a Krew kteráz za wás
wylita bude.

p. 161.

conf. Jan

Conf. Jan

Conf. Jan

Conf. Jan

Conf. Jan

Po těch powstal Jan Kal-
win/ vče že se tu má rozuměti zna-
meny/ Confilia menij/
Waltherbergensis fol. 506
fol. 507.

menij/ za wěc znamenana / aby
 se rozumělo, že slova (Toto gest
 Tělo mé) ten smysl magij/ yačo
 kdyby se řeklo: To gest znamení
 Těla mého. K tomu smyslu přis-
 taupiwšse na wětššým díle filo-
 zoffský rozumem omámení lidé/
 až podnes sebe y swé swozugij a
 trápij. Potwruzugij pak ten blud
 neywjce Swátostmi Starozás-
 konnijmi: že yačo starého Zákona
 na swátosti byly znamenijm wys-
 znamenawagujcým wěcy Nowé
 Zákona/ tak podobně y Nowého
 Zákona swátosti. gsau znamenijm
 wyznamenawagujcým Nebeské
 duchownij wěcy. A tak y Chléb
 a wjno Wečeře Páně gsau znas-
 mení Těla a křwe Páně. Ale pro-
 ti tomu pobožnij ať znagij/ že wes-

Blud Ja-
 na Kals-
 wina.

liťý rozděl gest mezy swátostmi

verbia infes ij sa No-
 ta V. et N. T. dupl wtr-
 dicitur / Item 2. spiritus

Ma-
 gna e-
 differ-

Nového Zákona / kterěz wyzna-
menány byly starozákonnými :
protož w nich w skutku to se s ze-
wnitřným znamením podává/
co se w oněch wyznamenávalo.

co se w oněch wyznaimenawalo.
 Ačkoliw zagisté gednostegná mi
 lost Boží gest / kteráz w obogim
 Sankoně. vžijwagijcým swátostj,
 strze wjru se wdéluge: wssať co
 se tkne podstaty těch Swátostj.
 a wěcy wyznaimenané / nemalý

Rozděl
mezy swá
tořimě
starozás
Fonnými
a mezy
Nowozá
Fonnými

swé za nás dal/ a Krew swau na
odpuštění hříchůw našich wys
lil: Nového pat Zákona Swá
tosti/ samého Krysta. prvé wy
znas

156.
V44
znamenané. nynij vřazugŭ/Tak
yaťž S. Pawel teŭ nás o tŭ wy/
vřuge prawě / že řádowné Staz
řeho Zákona byli toliťo stŭjnem Kol. 2. D
Budaucých wěcŭ / nynij gest pať
gŭ Tělo Krystowo. To vřenŭ
a ta wŭra že byla wřawicnā w
prwotnŭj Cŭrkwi (o gegimŭžo
spolu s sebau řrownānŭj / hrubě se
ti lehčitelé přŭjtomnostŭj Pānē
chlubŭj) tato swědectwŭj nás o tŭ
wyvřugŭj: Origenes napsal: Pr
wě w podobenřtwŭj byl Kręst/
w Oblatŭ a w Moři: nynij pať
w spŭřobu znowu zřezenŭj gest w
wodě a w Duchu swatěm. Teh
dy w podobenřtwŭj Manna by
la poťrmem / nynij pať w spŭřobu
Tělo, řlowa Boha. gť poťrmem
prawŭm / Krew geho prawŭm
gest nāpogem. Chryzostom:

Swědes
ctwŭj swa
tých Ot
cůw o ro
zřilu swā
tořti obo
gŭho Zā
řona.

w řázani
7. na řřŭ.
Anřhu
Mořŭžŭ
řlowu.

S iij Ten

157.
Ten Beránek (totiž Starozá-
konný) byl obrazem budaucyho
Beránka: ta pak krew vřazowa-
la přisťstij krew Páně: Owce/ ta
byla příkladem duchownj Ow-
ce. Onen Beránek stýnem byl/
tento pak prawdau: Ale když
Slunce spravedlnosti paprsky
pustilo/ stýn se rozrazil swětlem.
A protož při tomto stole obogij
Beránek/ obraznj y prawdiwý.
se poswēcuge. Tak Fulgentius
Biskup Ispalenský napsal: W
těch Starého Zákona Obětech,
co se nám mělo dáwati/ Obrazy
se wyznamenáwalo: w těchto
pak nowého/ totiž Zákona/ co ná-
giz darowáno gest/ zřetedlně se v-
řazuge. Nepopýráme pak toho.
aby podobenstwí néyake při we-
čeri Páně mezy chlebem a Tělem
Kry-

W řázanj
zrádce
Gidassos
wi w To
mu z.

Supra
ad
Mat.
4. 1. 1.
Lantil.
ren slahs
žil Cys
kwi léta
476.

Krystowým / tež mezy Wijnem
 a Kruwí geho nemělo býti: Než
 jako Chléb a Wíno tělo lidské
 podle wezdegssýho žiwota cho-
 wa / rozmnožuge / a posylňuje /
 tak Tělo a Krew Krysta Pána /
 zachowává a posylňuje celého
 Člowěka k žiwotu věčnému :
 wssak odtud nemůž se to vřázati.
 aby Tělo a Krew Krysta Pána
 nebylo přítomné w té Swaté
 Wečeři / a právě se nedělowas-
 lo / poněwadž některé řeči Swa-
 tých Otcůw gsau / w nichž gmes-
 nowali Chléb a wíno znamením
 aneb sfigúrau a Obrazem Těla
 Krystowa / nikoliw / wssak ne a-
 by nimi wylučowali samé věci /
 gichž znamení sfigúrau a ob-
 zem Chléb a wíno gsau : ale psá-
 li y smeyssleli tak / že gsau zname-

Podoben
 stwí mes-
 sy Chlé-
 bem a ře-
 lem / wñ
 nem a kř-
 wí Kry-
 sta Pána.

159.
 160.

S iij

nijn

de Eccle.
Hieron:
cap: 3.

C. in
Christo
Pater de
consecr:
dist: 2.

contra
Adimen:
cap. 12.

Aug: cōt
a ouerf.
legem li:
2. cap. 9.

ným netoliko wěcy gisté wyzna-
menáwagýcým/ ale y wyzname-
nané wěcy vdělugýcým. Tak za
gisté Dionisius powěděl: Sťr-
ze poctivosti hodná Znamenú
Krystus se wyznaimenává a v-
žýwá. A Sylarius: Tělo Kry-
stowo řdyž se přigýmá/ sfigúrau
a obrazem gest/ řdyž Chléb a wí-
no zewnitř se spatřuge: praw-
dau pať geho gest/ řdyž Tělo a
řrew w prawdě přitonné wnitř
se wěří. Tak Theodoretus/
ačkoliw Chléb gmenuge známe-
ným a obrazem/ wssak hned přis-
dává/ že yako osoba Krystowa
z dwogýho přirození stogý/ tak
také w té Swaté wečeři/ že gfa-
dwě wěcy/ Chléb totiž/ a Tělo
Krystowo. Tak y S. Augu-
stýn prawý/ že Chléb tať gť zna-
meným

menijm těla Krystowa/ yať krew
 gest znamenijm dusse (totiž že dus
 sse těla gest w trwi) Krew pať ^{3 Mo: 17}
 nenij znamenijm vzdálené ale při
 tomné dusse. A tať tehdy, ani z
 Augustynowy řeči to se vřázati
 nemůže/ aby Chléb a wíno při
 té swaté Wečeři byli znamenijm
 daleko vzdáleného ale právě
 přítomného Těla a trwe Kry
 stowy. Potom Swatýj Otco
 wé též Chléb a wíno gmenugij
 obrazem/ pro podobenstwj wýš
 oznámené / že yať Chléb Tělo
 lidské chowá/ potvrzuge/ a po
 sylňuje k přirozenému životu:
 tať y Tělo Krystowo při té swa
 té Wečeři přítomné/ chowá/ po
 sylňuje a obživuge celého Czlo
 věka k životu věčnému.

May.
258.

Cžymž opěť swého bludu Saz

5 v

tras

161.
Kramentáři potwrditi nemohan
My pať to swobodně wyznati
můžeme / že žádný ze wšech swas
tých Předkůw. od Cyríwe pris
gatých, toho popírání / že Tělo
Krystowo není při Wečeři Pá
ně / slowy zřetedlnými nepronesl:
Nýbrž raděgi když Damascen a
Teophilactus, y ginů tomu sro
zuměli / že mnozí těch gměn : zna
mení / sfigúra / a obraz / zle vžýwa
li / aby tjm stwrdili. že Tělo Kry
stowo při Swaté wečeři není
přítomné / wíce takowých gměn
vžýwati nechťeli.

Lib. 4.
de ortho
dora fide
cap. 14.
In cap.
26. Mat.

pag. 153.
Blud
Petr
martyra
Potom powstal Petrus Mar
tyr, genž byl towarýs Kalwis
nůw / a ten zmotrchal wšecken
Text / položiw slowičko (toto)
pozadu / aby znělo: Wezmete. gez
temé Tělo / které se za was vydá
wá /

162.
wá/ gest toto / totiž, duchowní
Pořm. Vše tím weykladem p
snadněssý ssálení prostého lidu/
že při vžijwání té swátosti Kry
stus gest přítomný/ wssak ne o
sobně/ než skrze Ducha swého/ a
že se tu aužitkowé a dostiwcínění
Těla Krystowa. podawagų: kte
réžto Tělo duchowné toliko vžij
wati se má. Ale proti tomu pos
božný nechť powážų slow Kry
sta Pána. o nařizení té Swaté
wečeře/ a poznagj že Pán w nich
nemluwų o vđelowání přebey
wagųcyho Ducha swého w sřd
cích wěřųcých/ Ale o Těle swém
na smrt wydaném/ a o křwi swé
na Oltáři Krůže wylité. Proti
nimž s Swatým Cyrilem mlu
wųme/ že nepopůráme abychom
se s Krystem vpřijmnau wěrau

a lás

in Joh.
lib. 10.
cap. 13.

103.

a lástau spolčowati duchowně
neměli/ale abychom s nim podle
těla spolčeni býti neměli / tomu
owšem odpůráme: a yaťý roz-
díl gest mezy duchowním vžij-
wáním Těla Krystowa/ a mezy
poswátným/wýss w Osmém Ar-
tykuli gest to vřázáno.

pag.

101.

lezz

Blud o
požíwá-
nj wěrau
w Nebi
těla Kry-
stowa.

Ginů/ kterů následownýcy v-
čenů Kalwinowa gsau/ přitom-
nost Krysta Pána při Swato-
sti té. sprosta popůragu/ praw-
ce. že při vžijwánj těch žiwlů člo-
wěk má wěrau w Nebe wstaupi-
ti/ a tam Tělo a krew Krysta Pá-
na/ na prawicy Boží sedýcy. v-
žijwati: a že každý sám od sebe
sylau a mocý swé wůry může so-
bě to spůsobiti/ aby mu bylo přis-
tomné Tělo a krew Paně k poží-
wánj. Ale kde gest to psáno?

Aben no o které
Jeh. 6. 53. 56. 58.

164
Které slovo Boží jim to porau-
čij / aneb ge tomu včij / aneb jim
o tom slibuge: A takž nemagýce
ani poručení, ani připovědi /
spolehagů nazlé weyklady: a
když nemůžeme včiniti / aby přís-
tomné bylo Tělo a krew Páně w
Swátosti / také nemůžeme ani
wěrau toho spůsobiti. Ano Kry-
stus proto sobě zanechal působes-
tí přistomnosti Těla a krew swé /
aby tudy zahubil nassý nemož-
nost a nehodnost k wykonání té
přistomnosti: také když sám Pā-
tu přistomnost wykonati může,
a chce / proč se o to lidé staragů /
aby přistomné včinili tělo a krew
geho swau wěrau: Proč nesedij
w potogi / a nenechagů ho o to
starost mýti: poněwadž on k to-
mu dosti mocný a vmělý gt / aby
to

to wykonat/wůj také prostředky
 y cesty ty yakby to způsobiti mo-
 hl a měl/ Byť pať toho vměny li-
 dem newoznámil. Gestť tehdy
 daremný péče/ědy; ědo sám swu
 wěrau chce sobě přítomné vci-
 niti Tělo a ěrew Páně: Ba gest
 y wssetečně russený ustanowený
 a nařizený Páně/ Neb se bůdný
 ězlowěk na mýsto Krysta Pá-
 na posazuje/ a wssetečně se w to
 wvoluge a wkládá/ co žádnému
 ginému nepřijezý, než samému
Krystu Pánu/ a ge° auřadnosti.
 X toho se ti dopaussťegů/ ědyž
 Krystus Pán sám tu přítom-
 nost ěoná a působý/ že to gin za-
 nic nemý/a tu ěde Krystus slowy
 swými wřazuje, nechťegů přigů-
 ti/ ale ěde žádný hrůssný dogůti
 nemůže/ oni swau wěrau a mocý
 tam

166.
 tam wletěti chtěgŭ/ a odtud Tě-
 lo a krew přinesti/ a w Swátos-
 sti přítomné ge sobě dělati: Ges-
 ſto té přítomnosti puowodem
 nenŭ giny, kromě sám Pán slo-
 wem swým/ a ſkrze Slowo swé/
 řkaucý: Toto geſt mé Tělo/ tato
 geſt má krew. Summau/ wŭjra
nemagŭcý ſwětlého ſlowa Bo-
žího/ nenŭ prawau wěrau/ nebo
 ſe od něho odřezuge a odcyzuge.
 Ku přŭkladu: Narŭženŭ ſwědčŭ
 že y Kryſtus má moc včiti a ſwěd-
 čiti, o přítomnosti Těla a krew-
 swé: Tu wŭjra těch Saudcŭw
 té mocy popŭrá / a nechce býti
 přiwázaná k geho ſwědectwŭ/ a-
 le chce ſobě ſwobodna býti/ tať
 aby mohla myſliti/ wěřiti a včiti/
 y o tom ſwědčiti/ yaťby ſe gŭ-
 ľbilo. Narŭženŭ prawŭ/ že Kry-
 ſtus

Rozděl
 mezy slo-
 wy narŭ-
 ženŭ we-
 čere pás-
 ně/ a me-
 zy wěrau
 ſakras-
 mentá-
 řŭw.

167 Absurda re-

stus sám činů přítomnost Těla
a křve své: wjra pať takowých
nechce/ aby co giného se tu přigj-
malo/ leč Chléb a wjno. Narůž-
zení prawů/ že Krystus swědčil
tu býti prawě Tělo a křew swau:
wjra gegich popůrage to°/ mlu-
vis s. wj. že gest tu cosy giného mlu-
coenwil a wyslowil/ nežli to Tělo kře
we - re trpělo/ a tu křew ktera wylita
bis v. gest. Narůžzení prawů/ že Tělo
nic - a křew Páně tu gest/ kde gest po-
est - dáwanj žiwliw: wjra těch mlu-
inhd - wů/ že gest ginde/ a odginud že se
ren- má dolů přinesti mocý wjry.
du. Narůžzení prawů/ že strze slowo
koná se přítomnost Těla a křwe:
wjra pať dotčených wssetečných
wstanowenů Božjho saudecůw/
mluwů, že každý člowěk může/ a
musý sobě spůsobiti swau wjrau
tuž

tuž přitomnost. Narůženij wes
 līj vžijwati Těla a křwe Páně v
 Wečeři: wůra pať gegich welīj
 wstupowati do Nlebe mysslenjm
 a tam požijwati. Narůženij vs
 kazuje na žiwly / že se s těmi pos
 dáwa a přigŷmá: wůra těch vs
 čij / že Tělo a křew Páně dálegi
 gest od Wečeře geho poswátneš
 nezli Nlebe od země. X poněs
 wadž wůra gegich odstupuge od
 aust Páně / od wzetij do rukau/
 od gmenowánij a weykladu ges
 ho / yaťž tehdy má býti prawá / a
 neš hodna aby wěrau slauti niesz
 la / a negsauc wěrau po stracenij
 gruntu wůry / genž gest Slowo
 Božij / ani negsauc hodna slauti
 wěrau / kterať má co dobré° spūs
 sobiti při náboženstwj: a nadto
 kterať může toho dowesti / aby
 J Tělo

159.
Tělo a křev Páně, vlastný mo-
cy Cžlowěta wěřícího mělo bý-
ti přitomné / a zvláště poneš-
wadž se na odpor slowům Kry-
stovým postavuge / proti nim
boguge / na místo Krystowo se
posazuge / Krysta z místa / z pras-
wdy, a z mocy geho vyhání / a
to tehdaž a w tom, když slowům
Páně dáwá giny a cyžy smysl / a
sýle aneb mocy slow Páně nepře-
ge a místa nedáwá: nybrž swau
smyslnoř / možnoř, a moc nad
slova Krystowa wywyssuge.

Anch
Ucto
rem
au ti
bellu
O třerémžto bludu / že obzwlá-
stný Knížka gest odemne tež ses-
psaná a wydaná / z ní každý po-
božný / yažby ten blud poznati, a
geho se warowati měl / naučiti se
bude mocy. *vid. p. 23.*

sum
quen
Ginj zawrhli wšed en Křasť-
mlus

que scriptis plenit
in letis

170.
mluvějce/že to ustanowenū We
čeře Páně nemū Artykulem wūs
ry/a protož že swobodné gest ges
dnomukaždemu. siney sleti a drs
žeti o něm co se mu widū: Podle
kterěžto zlé swobody Kampas
nus wykládal Tělo/ totiž. chlebs
né. Pan Lasťo Polak (Toto)
wztahuge na celé wyrūženū té
Wečeře/ vše žeby ten smysl ta
slova měla/ yaťoby řekl: To gē
Tělo wyrūžení mého. Ginū pos
ložili, Toto, do prostřed / aby
smysl mělo ten: Wezměte, gezte/
co se za wás dáwa/ toto gest mé
Tělo. Ginū Tělo beran za Božs
stwū/ vmučenū/ smrt/ připomū
nánū/ důtkůw činěnnū/ tak aby zně
lo: Toto gest mé Božstwū/ má
smrt/ má památka/ mé důtkůw čis
něnnū. Kterūžto wssyďni tak čis

Jā

nū/

Handwritten notes in a cursive script, likely a later addition or correction. The notes are written in a dark ink and are somewhat faded. They appear to be a continuation of the text or a commentary on it. The notes are written in a cursive script, likely a later addition or correction. The notes are written in a cursive script, likely a later addition or correction. The notes are written in a cursive script, likely a later addition or correction.

W odpor
bludné
mu věci
zničení
nagřez
mu věs
ní praz
wé o swá
rosti we
čete pás
né.

nij/ yako onen Pelagius Brýto
včinil/ kterýž když byl Pásmem
Swatým přesvědčen/ w tom že
hrůchu dědicnému odpůral/ po
wěděl/ že to Czlanek wůry není/
a každý o to držeti může co sám
chce. Ale pobožný proti takos
wému Sařramentům těch bluz
du/ ať toho powážij/ neníli ta řeč
hanliwá/ a to tak: Předně/ že
wssemohucý wěčný Pán Bůh,
žiwým hlasem s Nebe nám přij
stně poruciti ráčil/ abychō Sy
na geho milé° poslauchali/ a těm.
kterýžby geho wposlechnauti nes
chtěli/ přisným trestáním brozyl.
Oni pak prawij/ že Synu Boží
mu o swátostech geho wěřiti nes
máme/ že to Czlanek wůry nassý
křestianské není: Tehdy bez pos
horssenij takowan Swátost z
Cýro

Cyrkwe složití můžeme / a tomu
by Diábel byl rád / Jakož giž na
mnoha místech taková Swás
tost w velikau newážnost přis
šla. Potom / w druhém Arty
kuli nášý křestianské wijry / kažs
dy wěrný křestian to wyznáwá :
Wěřím w Gezu Krysta / genž se
počal z Duchem Swatým / nas
rodil se z Marye Panny / trpěl /
vkrizován / umřel a pohřben.
To gest : Já wěřím, že Jezus
Krystus tělo své swaté / kterěz z
žiwota Panny Marye přigal /
za mne na smrt wydati ráčil / na
odpuštění hříchůw. Tento
Artykul nám Jezus Krystus
swau Swátosti potwzüge / neš
nám dáwá Tělo své Swaté / kte
rež za nás trpělo a umřelo, za po
čin / a Krew swau Swatau kte
I iij ranž

p. 175.
Bochi
na Ca
tecke.
fic phi
losophi
an viz
Cit.

pay.
1530.
et
passim.

ranž na dřewě swěho Krýže za
 nás proléwal/ za nápoğ: a tým
 nás v wůře potwrzuge. Tito
 pať směgů rŭcy / žeby to nebyl
 Czlanek wůry, coby nám Pán
 Krystus w Swátostech swých
 skrze slowo swé Swaté ku poťr-
 mu a k nápoği wydati a nařŭdis-
 ti ráčil. Onoho času také byli
 Kacyři/ tať řečenŭ Messaliani/
 oni také prawili, že mnoho na
 swátostech nezáležŭ/ yaťo y nynŭ
 toho času lidé taťowŭ před rŭka-
 mi gsau/ kterŭž bez studu swobo-
 dne rŭkati směgů: Co tať mno-
 ho na swátostech záležŭ / zdaliž
 spaseni býti nemůžeme / bychme
 pať taťowých swátostí nevěžŭ/
 žili wali: a nic na tō nezáležŭ bych-
 me práwě těm slowŭm/ Toto gē
 Tělo mé/ a tato geť krew má/ ne-
 stō

174.
srozuměli: ale nechť ti wssyďni
slyšsy S^o Pawla/ kdez prawŭ/
že každý w swátostech sobě sand
Božij gisti může/ a zwláště kdož
by Těla Krystowa nerozsuzo-
wal/ že gest winen Tělem a křwí
Páně. Cžehožby byl nepoložil
w tom swém listu/ kdyby mnoho
na těch Swátostech nezáleželo/
a na tom/ yať slowům o Swá-
tostech Krystowych rozuměti se
má. Z těchto řečí každý po-
božný křestian poznati může/ yať
chytře a opatrně/ podle maudros-
ti rozumu tělesného Sakramen-
tári swé bludy lúčij/ aby toliko
sprosté posluchače/ genž na pra-
wém gruntu spasytedlné wŭry
křestianské wzdělání negsan/ w
swé nowowěrně/ twárnopobož-
né a pletissné náboženstwŭ/ pro-

J iij ti

175

ti Křassetu Syna Božjho / y v
čenij wssech Swatých Aposto
lůw / a gich náměstkůw Swa
tých Otcůw / wymyslene wwe
li / tať yaťž to giž při mnohých
lidech. wsselikého Stawu / štey
stýjých sobě s obecním Uabo
ženstwim křestianským / a po wý
mlownosti Filozoffské chytrosti
dychtýjým / sobě dowedli.

p. 172

Sakra
mentári
slušně se
stýhagů
w bludu
o wečetí
Páně.

Tyto a jiné věci pýssýce Sak
ramentári / a nimi swau newěru
prozrazugýce / gessťe směgi za zlé
mýti / že se jim to přičítá : a když
by nechtěli sobě bludu toho pris
čteného mýti / proč gey rozšywa
gů / zastawagů a opatrugi : proč
jině mluwj než gť psano w Křas
setu Páně : proč wyhaněgů z
Křassetu Tělo a křew Páně : to
liž gest swornost. tať nakládatis
Křass

Křassstem Stwořitele a wyku-
 pitele swého: A yakž může swes
 domij gegich býti dobré/ když se
 tať odporne a nepřátelsky proti
 Swátosti té postavugų/ slova
 Páně přestawugų / giný smysl
 Křassstu dáwagų / nežli slova
 sama w něm znégų: A kterak se
 mohau spravedlivě hněwati /
 když pobožnj čtauce o gegich nez-
 wěre a přestawowánj / o zlém
 smyslu, geyž dáwagų Křassstu
 Páně/ y o nepřátelském Bogi/ p-
 ti slowům téhož Křassstu / gin
 gegich blud wycňtagų/ a giným
 weystrahu dáwagų: Jakau tať
 té mohau mĭti Wečeři Páně/ po-
 něwadž se wedlé Uařizenj nez-
 chowáwagų: Nebezpečná gest
 wěc od samých slow Křassstu od-
 stupowati/ a giného smyslu nežli

I v

ten.

277

ten, w yačém zněgŕ. hledati: nes
bo tĳm smyslem netoliko se stras
cuge mĳnĳnĳ Křassfu / ale v pas
dá se w znamenité nescĳslné bluz
dy. Což se přihoditi muselo Sa
kramentárĳm / že geden tak / gĳnĳ
gĳnĳ přewracegĳc slova Páne.
rozdiĳlné smysly a bludy své k
nim přilepili.

De tot. Že pač za obzwláštĳnĳ obraz
qwertu / k popĳráĳnĳ té přĳtomnosti
err. Tĳla a křwe Páne / berau sobĳ Ar
re. tytul wĳřy / o wstaupenĳ Páne
na Nebe / mluwĳce. že Křystus
wstaupiw na Nebesa / gĳž zde nes
nĳ / a zase nepřĳgde Tĳlem a kř
wĳ / leč w posledĳnĳ den / a že wz
dalenĳgšĳ gt od Swátosti / než
li Nebe od země / a že toliko v nás
gest swĳm Božstwĳm / totiž. po
lowĳnostĳ osoby své: yačoby
byli

178.

X Byli dva Krystowé/geden celý/
 druhý polowičný / a tak že při
 Swátosti negsau, než yatz wys
 powědýno, anžítkowé Těla a kr-
 we geho. Proti kterémužto gich
 bludnému weykladu toho Arty-
 kule/ pobožný at znagý/ že tým
 wstaupeným nestalo se přenesse-
 ný Těla Krystowého na něyate
 gisté/ obzwlástitj a přirozené mý-
 sto (ačkoliw mezy tým se nepopí-
 rá/ aby nebylo gisté mýsto/ genž
 gest w slech blahoslawených Nes
bestau stolicý) ale sprosta, yatz
 Swatá Pýssma nám wkazugý/
 sniaté gť widitedlné a towaryš-
 ské obcowáný s lidmi/ a spůsob y
 ponýžený wezdegšsýho žiwota
 složen s ocíj nassých. A tak k sas-
 mé bytnosti Boha Otce/ w au-
 častnost mocy a welebnosti / y
 wlas

Artykul
 o wstaup-
 ený Pá-
 ně na Ne-
 be/me-
 nenaswě-
 dunge
 Sakras-
 mentas
 tům.

Conf.
 Luth.
 Exord.
 23. 24.
 25. 26.
 27. 28.
 29. 30.
 31. 32.
 33. 34.
 35. 36.
 37. 38.
 39. 40.
 41. 42.
 43. 44.
 45. 46.
 47. 48.
 49. 50.

279.
Eph: 4.
C.
Hid: 7.
D.

wládařstwŭ a panowánŭ nades
wssemi wěcimi/ Tělo geho gť pře
nessené. Tak zagistě S. Pawel
neylepssý té wěcy wykladač pra
wŭ/ že Krystus wyzdwyžen gest
nadewsseřa Nebesa/ a že gest v
činěn wyšssý nežli Nebesa. Od
řawadž se giž včŭjme/ že wstaupenŭ
Krysta Pána na Nebe/ ne
potřebowalo přirozeného posaz
zenŭ/ aneb miřtného něyakeho
w Nebezawřenŭ/ ale neywyšssý
powýssenŭ/ sláwu a welebnost.
A tak tŭjm na Nebe wstaupenjm.
zagisto přítomnost Těla Kry
stowa při Swátosti Oltárnj se
řtwrzuje. Poněwadž zagistě Pá
nem Nebe Země gest včiněn/ a w
Nebi miřtně nepřebýwá/ ale nim
wssemohučně wládne/ řterakby
se mohl w něm miřtně zdržowas
ti/

ti/ aby nemohl ginde. Kde koliw
 chce/ a kde Slowem swým se zas
 mluwil. přistomen býti: Neb ya
 to w Modlitbě Páně ne proto
 říkáme / Otče náš, genž gsy na
Nebesých / abychom přistomnost
 Boží na Zemi popírali/ ponež
 wadž Ssalomau wyznáwa/ že
Nebesa Nebes geho obsáhnutí
 nemohau. A sám Pán strže Pro
 roka mluwiti ráčil: Nebe gest
Stolice má/ a země podnož noh
 mých. Nýbrž yaťž sám Daneus
prawí: Tau řečí, genž gsy na
Nebesých/ takowé wyznání či
 níme/ yaťobychom řekli: Pra
wý Bůh a Otec náš, gest welis
 kosti neobsáhnutedlné / wýsošti
 nestůhlé/ mocy nesmýrné/ kterýž
 neywyšší wládařstwí nadewo
 ssami wěcmi má/ wssedko podle
 ney

3 Král: 8
D.

Izai. 66.
20.

p. 168.

v Wey
Fladu na
Modlit
bu Páně.

182.
chodějících se spatřoval: ale ras
dégi, těmi Nebesy život Blahos
slawený/a království Nebeské
sláva a welebnost w Půjsných
Swatých se gmenuge. Pročež
podlé řeči S^o Augustýna/kde a
yať gest w Nebesých Tělo Páně/
zbytečné a wssetečné gest na to se
ptáti/ ale toliko že gest w Nebes
ských, slusý wěřiti. Neslusý za
gisté nedostatečnosti nassý regné
wěcy Nebeské spytowati/ale wjs
ře to naležú/aby o důstognosti a
wywýssenosti Páně Těla pocti
wě smeyslela. Když tehdy/yas
ťaby to byla nebesa/wnichž Bůh
widitedlně w sláwě se spatřuge/
a yaťý gest gich spásob/ žádný
wyprawiti nemůže/ pobožně se
od wěrných Křesticů w wěřú/
že Krystus Pán gsa přenessen w
tu

183. Tu weysoš nestihlau/ moc nesi-
nau/ podle wůle swé Swaté/ gē
přítomen Tělem swým na kaž-
dém mýstě/ kde se posluhge tau
Swatau wečeří/ tať yaťo y Ne-
besa na každém mýstě gsau přis-
tomná. A tať ten Artykul/ o
na Nebe wstaupenij Páně neod-
přirá přítomnosti Těla Krysto-
wa. při té Swaté wečeři/ nybrž
gi stwurzge.

Stáleť gest tehdy a nepřemo-
ženě nášše Dčenj a náboženstwj/
kterěž w těchto Desýti Artyk-
lých kratjče se tuto obsahlo/ po-
něwadž swúg základ má na sa-
mém slowu Božjím. w wstano-
wenij Páně/ a z toho samého. při-
kladem mnohých Swatých Ot-
cůw se bere a užívá. Odtud to-
liko prawdy a dokonalesti do-
cházy/

cházy/ a nic se k slowům Páně ne
 přidává, ani nepřijímá: nýbrž
 tak se drží a zachovává, yať slo
 wa Páně znějí. Kterážto slova
 přijímalu gsau/ že přijímající
 Chléb a Wíno požehnané/ při
 jímají také Tělo a krew Kry
 sta Pána: v gístugú nás také ta
 slova w tom/ abychom, totiž, ne
 pochybně věřili/ že opravdu při
 jímáme, to wssě co se w nich wy
 slowuge/ a že násse nedostateč
 nost, a nemocná wýra/ y nehoda
 nost/ též wsselíká nepřiprawíte
 lnost/ niťterakž na přetážce nez
 mý/ aby se tu Tělo a Krew Páně
 nepodávalo a nepřijímalo: neš
 ťdyby na hodnosti lidské záležeo
 la přítomnost Těla a krew Pá
 ně/ nassloby se gich mnoho/ ktes
 říby se hodnj činili/ aneb ktesřby
 K pro

pro nehodnost pochybowali o
 přigýmání celého Wečeře Páně.
 Aby toho obogýho se nestalo/
 založil Pán Tělo a Krew swau
 na slowých swých: Nemůžeme
 také od Aposstola odstoupiti/
 kterýž yať o přítomnosti Těla a
 Krwe Páně swědčí/ tak také včů
 aby se hodně a s rozsauzením přis
 gýmalo. Na tom tehdy samém
 Nařizení Krystowém/ a wyswě
 tlení Aposstolském, založenau
 wůru nassý magůc/ při ni do sko
 nání žiwotůw nassých trwegme/
 wsecký gine smysly a weykladý
 w nic počládajíce/ za marné y
 odporne Slowu Božímu býti
 znegme. Spůsob pať té přítos
 nosti s Swatým Damascenem
 mluwíc/ nespýtatedlný/ newy
 prawitedlný/ nadpřirozený/ Nes
 bestý

bestý a duchowný / samému toli
 ko Bohu, a Krystu Pánu známý
 býti wyznáwegme / a genu samé
 mu / podle rad dy S^o Chryso sto
 ma / neodpůragýc, we wšem po
 slusni buďme / byt pať skutkowé
 geho rozumu nassemu odporný
 se zdáli. Ržec owšem geho hod
něgšý gť wíry nežli rozum náš
 ona zagisté neotlamáwá / rozum
 pať náš ě swedený a ě poblauze
 ný snadný gest. Protož pobož
 nosti neywyěššý slowům y skut
 kům Božským se diwme / Půs
 mům Swatým wěrme / poněs
 wadž, yaťž tyž S. Otec napsal /
 wšsetečný Božských wěcy spy
 tatel nic neprospůwá / nic nenas
 cházý / gediné poslední wěchnau
 poštu: A yaťž S. Cyrillus na
 psal / nikdy w tať wysokém Božs

K ů

stema

Ser
 chr
 tria
 mura
 fide
 dignu
 est, no
 tra
 tio
 fal
 lit
 T

Stein Tagemstwij na tu Otázku:
Kterak: nemyslime/ani gj wyslo
wugme/Židowské zagisté to slo-
wo gest / a věčného zatraceníj
hodné.

Wšemohucý věčný Bůh O-
tec/ Syn geho milý Jesus Kry-
stus/ Pán a Pastýř nášš neywyš-
šíj/ rač nás swým Swatým Du-
chem spravowati/ w pravém a
neposřwřeném věceni swém zas-
chowati/ a šrže týž slowo a swa-
tošti swé/ w gednotu wůry pras-
wé šhromazďowati a spravowa-
ti/ tať abychom toho věceni ždra-
wého/ žádnau chytrostij Gada-
starého Diabla/ a lahodnomluz-
wnostij/ nš šrže maudrost swěť-
šťau k nám přistupuge / wytrh-
nanti sobě nedali / ale stali př-
nem trwagujc/ věčného života
w slá-

w slawě Nebestě/ smrti Křysta
 Pána/ gehož my hlasu poslaucha
 gýce, prawý Včedlnýcy gsme /
 wyslauženého, abychom dossli:
 Gemuž spolu s Bohem Otcem/
 a s Duchem Swatým/ gediněs
 mu/ wěčnému/ a wssemohaucýs
 mu Bohu/ buď chwála a díje
 kůw činění/ po wssecky
 wěky wěkůw/

Amen.

[Handwritten text in cursive script, likely a Latin or Czech document, partially obscured by ink blots and bleed-through from the reverse side. The text includes names like 'Gallus' and 'Waldy'.]

libus agnos 1. Korinthum III. 25.

Stawili kdo zaklad na Křistu Gežššy/
 Slatto/ Strižbro / Kamenj drahe/ Dřiwj/
 Seno/ Strnište/ gednoho káždeho dšlo zge-
 weno bude. Den sagište Páne to wišeko os-
 káže/ neš se w Ohni zgewj : a gednoho káž-
 deho dšlo yake bude Oheň žuřy.

Dividet innoxios hircis ab ovib.

Adveniens iudex, Metus ab oves.

*Ein solt gesöret, wader
 Vetus dentis in Kri-
 um, Summation vö-*

1. Cor. 3. geschrieben: Es aber
immer noch durch die Tugenden
Ehre, Gold, Silber, etc.

Nach D. Paulus vom Gold, Silber, etc.
gestimmt, Gold, Silber, etc.
gesetzt bezieht auf die Tugenden und das Leben
unter den Christen, die den rechten Grund
Christen haben. Denn obgleich das
Leben, die Tugenden, das Leben und das
Leben Christi nicht verlängern, sondern
wie damals das Menschen Leben
gefallen, und saltet für ein Leben,
Leben, und Leben, da ist ein Mangel
am Leben. Also ob Epyrius
Christen nicht verlängert, so ist es
ein Verstummen, daß es die, so von Christus
getauft waren, wieder taufte, da
ist ein Mangel an der Tugend. Nach
D. Paulus, soll ihnen nicht ge-

den, wenn sie nur an Christo, dem rechten
Fundament bleibet. Aber dennoch wird das
Festum nicht aufrichtig bleiben, dardies solch
ihre Leben und Leben probiert wird, daz
sein Zustand soll das geistlich in Christo
und das Gottes Gewisse, in der Aufrichtung
und Leben, das Gott sie auf frucht zu
plündert. Wenn da verheißet, sondern von
ihnen selbst ungesichert, ungewiss
ist ihm alles, und die Götter müssen
allein aus dem reinen rechten Geist sein
das Geistes christlich ist, Gewiss
heit, Gültigkeit und Gerechtigkeit. Damit be
steht sie und erfährt, daß das andere
verworfen werden muß ist.

Phil. Melancthon für das über diesen
Art. Soliman Maßen: Das ist dem Apostel
im Brief geschrieben und aller göttlichen
Regel und Maß, daß was Christlich nicht gegen
Ehre gepredigt wird als ein Götze und

für Erlösung u. Gerechtigkeit, da ist kein
göttl. Wort mehr. Zum andern, so redet er
für von der Eifer, welche zu Erlösung d.
Glaubens greiffen soll, und unter Trübsal
von Eifer, vom thut Lauter und Läu-
terung; Als soll er sagen, unter mir und
Apollon oder Saturn ist kein Unterschied
des Grundes selber, der Geist ist ein
und unter mir einer Christen Lauter
und Läuere predigen mag, denn der andere
Gold, Silber, Edelstein, ist das Lauter-
re; Gold, Eisen, Kupfer, sind das unläu-
tere. Und die alle wird sich im Jenseits
finden sehr wohl, wenn es Noth bedarf.

3. Specier Paraphr. in l. l. p. 302. in Tanden

Non dicitur hic saluari aliquos per ignem,
sed quasi per ignem, veluti is, qui ex igne
eripitur. Hic figmentum illud ignis
purgatorii verbis Pau-
li afferri non potest.
Carhi corda!